

PLATFORMA DO DOSPĚLOSTI

TISKOVÁ ZPRÁVA

V Praze, 1. června 2023

Vzájemná důvěra, chuť spolupracovat a dlouhodobé programy pro děti, ani bez toho se neobejde spolupráce mezi neziskovými organizacemi a pobytovými zařízeními

Děti žijící v pobytových zařízeních absolvují často programy, které jsou jim nabízeny externími neziskovými organizacemi nebo jinými subjekty. Mnohdy se ale stává, že je obsah neosloví, aktivity pro ně nejsou atraktivní nebo jsou pouze na určitou dobu bez dlouhodobější vize. Pobytová zařízení mají často nedůvěru k organizacím, které by mohly děti oslovit, a organizace zase mají pocit, že jsou jim brány domovů zavřené, a cítí nedůvěru. Děti si pak zase někdy stěžují na to, že se mění kontaktní osoby a obsah aktivit je nebaví. Jak z toho ven?

Platforma Do dospělosti, sdružující 26 neziskových organizací doprovázejících dospívající a mladé dospělé se zkušeností s institucionální výchovou, se zavázala v rámci svých aktivit k realizaci workshopů se zaměřením na vzájemnou spolupráci mezi organizacemi a pobytovými zařízeními. Cílem setkávání bylo pojmenování obav a také potřeb obou stran a hledání cesty ke vzájemné shodě. „Na cestách po krajích jsme slýchali z úst ředitelů a ře-

ditelek dětských domovů a výchovných ústavů, jak je nedostatek schopných organizací nebo že neziskovky pouze čerpají dotace a pak je nedávají, kam by měly. Také zaznívalo, že v různých krajích chybí různé služby a proč tedy nevznikají neziskovky, které by je mohly nabízet. To nás mrzelo, protože my máme kolem sebe skvělé organizace, které fungují a mají dětem co nabídnout,“ říká Klára Chábová, výkonná ředitelka NF Krok domů.

Programy (ne)šité na míru

Frustrace byla často oboustranná. „Některá oslovená zařízení nás odmítla s tím, že mají mnoho nabídek nebo jsou odlehlá zařízení, kde podobné programy vůbec nemají. Mnohdy se na nás proto dívají s nedůvěrou nebo nevědí, co mohou očekávat. Při prvním výjezdu se seznámíme s dětmi, zjistíme, co potřebují, a pak se domlouváme, jak dále. Určitě je důležité děti nezklamát, přijet v domluvený termín, popovídat si a pak postavit program na míru,“ vysvětluje koordinátorka výjezdů Tamara Borovková z Mimo domov. To potvrzuje také

Libor Širůček z Dětského domova Moravská Třebová, podle něhož je zásadní kontinuita spolupráce a stálost. „Je skvělé, když se můžeme spolehnout, že programy, se kterými máme dobrou zkušenost, lze s jistotou nabídnout i dalším dětem, že známe lidi, kteří v organizaci dlouhodobě pracují. Je fajn, když se stále něco nemění například v závislosti na aktuálním grantu nebo proměnlivé personální politice.“

I tyto zkušenosti vedly zakládající organizace platformy Do dospělosti k tomu, aby zorganizovaly dva workshopy zaměřené právě na spolupráci zmíněných stran. „Bylo důležité se

sejít u jednoho stolu, říci si, co kdo potřebuje a jaké formy spolupráce nám vzájemně vyhovují a kde to naopak vázne. Důležité bylo také

zapojení mladých dospělých, kteří popisovali své zkušenosti s nabízenými programy,“ doplňuje Andrea Blahovcová z Letního domu.

Nezáživný obsah a měnící se lidé

U dětí a dospívajících, na které jsou programy cíleny, pak docházelo k tomu, že je obsah nebatvil, problém také viděli v měnících se kontaktních osobách. „Nevěděli jsme přesně, o čem to bude, většina pak byla zklamaná a nedávala pozor. Negativní zkušenost, která se objevila ve více organizacích, je, že jsem neznala to, čemu se organizace věnuje. Bylo by dobré těm dě-

tem lépe vysvětlit, co vše ta organizace nabízí a k čemu jim to bude v reálném životě užitečné,“ vysvětluje mladá dospělá Karolína. Podle Dominika byl zase problém v tom, že chyběly nabídky. „Chtěl jsem se vzdělávat v oblasti počítačů, a tuto možnost jsme neměli – ale mohl jsem si najít, co mě zajímá, a dojet do velkého města sám.“

Nejprve osobní setkání

Podle Viléma Finka, ředitele Dětského domova Zvíkovské Podhradí, je pro kvalitní a smysluplnou spolupráci klíčové, aby se obě strany nejprve osobně setkaly v dětském domově a debatovaly o potřebách zařízení, o dětech a možnostech obou stran. „Smysl dávají setkání u nás i mimo dětský domov. Při výběru spolupracujícího subjektu hraje roli historie, reference, flexibilita a portfolio nabízených aktivit.“ Důležitá je podle něj dlouhodobost a kontinuita, které přináší do spolupráce vztah. Velkou roli hraje také osobnost lektora. „Lektor musí dětem sednout. Jako velmi efektivní se ukazuje zapojení lidí, kteří mají s ústavní výchovou osobní zkušenost. Nesmím ale při tom všem

ještě zapomenout na dobrovolnost v účasti na aktivitách ze strany dětí. Někdy bývá složité je nasměrovat, často nevidí potřebu něco řešit, vnímat svá rizika, být poučovány,“ doplňuje ředitel Vilem Fink. V tuto chvíli by ve Zvíkovském Podhradí přivítali nějakou formu individuálního či skupinového kariérního poradenství a také edukaci v oblasti návykových látek a chování v kyberprostoru. V Dětském domově Moravská Třebová mají nabídku programů podle Libora Širůčka velmi pestrou, a to, co potřebují, lze najít. „Problém ale pro nás často představuje vzdálenost. Náš domov je tak trochu na periferii, a tak musíme za mnohými službami poměrně daleko dojíždět,“ dodává L. Širůček.

Diskuse dospěla k sepsání memoranda

Podobné postřehy zaznívaly na zmiňovaných workshopech, kde se podařilo mnoho potřeb pojmenovat a mohl tak vzniknout dokument MEMORANDUM O VZÁJEMNÉ PODPOŘE A SPOLUPRÁCI NEZISKOVÝCH ORGANIZACÍ A POBYTOVÝCH ZAŘÍZENÍ V ČESKÉ REPUBLICE, který platforma Do dospělosti zveřejnila na svých sociálních sítích 1. června 2023 ke Dni dětí. Deset bodů, jež obsahuje, definuje spolupráci tak, jak by si ji zástupci a zástupkyně pobytových zařízení, neziskových organizací a dětí/dospívající představovali.

Memorandum pojmenovává základní principy spolupráce mezi neziskovými organizacemi a pobytovými zařízeními. „Jsme přesvědčení,

že pokud se nám podaří společně vytvořit prostředí, v němž se budou ohrožené děti vyrůstající bez vlastní rodiny rozvíjet, a bude jim nabízena maximální podpora, jejich osamostatnění se a vykročení do dospělého života bude mnohem jednodušší a pro ně méně bolestivé,“ doplňuje Chábová. Podle Andrey Šafařík z Mimo domov je důležité, aby se tyto hodnoty dále sdílely a všechny strany zkoušely nalézt k sobě cestu. „Pokud budete s desaterem v souladu, budeme rádi za váš podpis. Společně tak můžeme šířit osvětu k důvěryhodnější a efektivnější spolupráci,“ dodává Andrea Šafařík z Mimo domov.

Informace o platformě Do dospělosti

Platforma Do dospělosti je neformálním uskupením, které v současné době propojuje 26 organizací z různých krajů ČR poskytujících

podporu a rozvoj mladým lidem se zkušeností s institucionální péčí. Cílem platformy je síťování aktérů zapojených do přípravy dospí-

vajících a mladých dospělých se zkušeností s institucionální péčí na samostatných život („cílová skupina“) a spojení síly hlasu nevládního sektoru v této oblasti. V rámci svých aktivit platforma usiluje o průchodnost informací z praxe směrem k zástupcům orgánů státní správy a naopak a stává se tak komunikačním kanálem mezi zainteresovanými subjekty v oblasti přechodu mladých lidí z náhradní péče do samostatného života. Platforma vede dialog a hledá řešení vedoucí k systematickému začleňování cílové skupiny do společnosti a do

svých aktivit zapojuje mladé dospělé se zkušeností s ústavní péčí a podporuje tak jejich participaci. Platforma se také podílí na zvyšování osvěty a povědomí o problematice cílové skupiny. Platformu a další informace najdete na FB Dodospelosti.

Kontakt na platformu Do dospělosti:

Tajemnice a koordinátorka
Petra Hamerská
607 931 902
dodospelosti@gmail.com

ZAKLÁDAJÍCÍ ORGANIZACE

PARTNEŘI

Tipy od mladých dospělých z platformy Do dospělosti radí

Zeptali jsme se mladých dospělých, kteří působí jako poradní orgán v platformě Do dospělosti, jak vnímají spolupráci mezi neziskovými organizacemi a jaké by dali podněty ke zlepšení.

Ze strany pobytových zařízení:

- snažit se aktivně vyhledávat nabídku, rozšiřovat paletu nabízených programů (ne jen doučování školních předmětů, více individualizované podpory, případně podpory dalších dovedností a občanské orientace – příprava na samostatné bydlení);
- zvat mladé lidi, kteří si přechodem do samostatného života prošli, mezi děti, jež tam ještě jsou, a přinášet jejich zkušenosti s osamostatněním.

„Osoby, které si tím vším prošly a mohou sdělit své zkušenosti, problémy. Za mě si myslím, že tyto osoby v organizacích chybí.“

Ze strany neziskových organizací:

- lépe připravovat a vysvětlovat náplň programů, aby si děti/mladí mohli informovaně vybrat, co je zajímavé;
- být srozumitelní;
- stálost týmu;
- ptát se nás na zpětnou vazbu, jestli nás to baví, něco nám to dává a jestli je nám to k něčemu.

„Jako negativní zkušenost bych bral nedostatek koordinátorů, kteří ze své strany v organizacích nezůstali dlouhou dobu. Proč? Protože podle mých zkušeností se stávalo, že děti z dětských domovů si ke koordinátorům našly cestu komunikace, případně vztah, který bohužel bez jakékoliv odezvy upadl. Tím se trochu ztrácí i důvěra k organizacím.“

MEMORANDUM O SPOLUPRÁCI >>>